

Arrest

nr. X van 12 oktober 2016
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 28 juni 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 mei 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 8 augustus 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 september 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat X, die *loco* advocaat X verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché X, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Afghaanse nationaliteit te bezitten en afkomstig te zijn van X (district Deh Bala, provincie Nangarhar). U bent een Pashtoen van etnische origine. U bent nooit naar school gegaan en bent ongeletterd gebleven. Bij aankomst in België verklaarde u minderjarig te zijn.

Uw broer werkte een tijd voor een bedrijf dat actief is op basissen van Amerikanen. Hij was er bewaker. Op een dag geraakte uw broer vermist. Twee jaar later dook hij weer op en bleek hij werkzaam voor de Afghaanse Lokale Politie (ALP). Twee maanden voor uw vertrek vroeg een Talib u om met de Taliban mee te strijden. U heeft dit niet gedaan. Zes dagen voor uw vertrek uit Afghanistan zijn mensen van de Taliban of van Daesh naar jullie woonst gekomen. Ze hebben toen uw oom meegenomen. De volgende dag werd uw oom alweer vrijgelaten. U meent dat de Taliban of Daesh naar u of naar uw broer op zoek

waren. Uw oom was boos op u en hield u verantwoordelijk voor de problemen. Daarom moest u Afghanistan verlaten.

Via Iran, Turkije, Bulgarije, Servië, Hongarije, Italië en Frankrijk bent u naar België gekomen. Uw reis duurde ongeveer vijfenveertig dagen. Op 5 juni 2015 ging u zich aanmelden bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) en vroeg u asiel aan.

U verklaart niet terug te kunnen naar Afghanistan waar u door de Taliban en door Daesh gevisieerd wordt. Bovendien acht u de algemene situatie in uw regio van herkomst onveilig, reden waarom u in ondergeschikte orde de subsidiaire beschermingsstatus vraagt.

Ter staving van uw asielaanvraag legt u uw Afghaans identiteitsdocument (taskara) en een foto van uw broer neer.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u tijdens uw gehoor herhaaldelijk en uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust, blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde geboortedatum. Immers, de beslissing die u werd betekend door de dienst Voogdij op 18 juni 2015, stelt dat u ouder dan 18 jaar bent. Dat u op 16 augustus 1998 zou zijn geboren, blijkt na medisch onderzoek niet aannemelijk. Daar u niet als minderjarige kan worden beschouwd, kan de Internationale Conventie voor de rechten van het kind op u niet worden toegepast. De vaststelling dat u zich onterecht als minderjarige voordoet, ondermijnt bovendien uw algemene geloofwaardigheid.

Voorts kon worden vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde herkomst uit Deh Bala. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

In casu werd vastgesteld dat u het niet geloofwaardig heeft gemaakt dat u in Deh Bala gewoond heeft.

Vooreerst dient te worden gewezen op uw bijzonder beperkte geografische kennis van de regio en van het land waarvan u zou afkomstig zijn. Gevraagd naar namen van districten die aan Deh Bala grenzen, somt u deze zonder enig probleem op. Het is evenwel bevreemdend dat uw kennis daar lijkt op te houden. Genoemd of u nog andere districten van Nangarhar kent, zegt u er (behalve Shinwar) geen te kennen (CGVS, p.12). Van districten van Nangarhar als Khogyani, Nazyan en Hesarak heeft u nog nooit gehoord (CGVS, p.15). Het district Surkh Rod noemt u dan weer een dorp (CGVS, p.15). Gevraagd naar namen van provincies die net als Nangarhar in het oosten van Afghanistan liggen, zegt u er geen te kennen (CGVS, p.12). Van de aan Nangarhar grenzende provincies Kunar (CGVS, p.12), en Logar (CGVS, p.13) en de eveneens oostelijke provincie Nuristan (CGVS, p.20) heeft u schijnbaar nog nooit gehoord. Pul-i Alam, hoofdstad van Logar, kent u ook niet (CGVS, p.13). Ook de naam Kapisa, een iets verder gelegen provincie, zegt u helemaal niets (CGVS, p.20). U stelt voorts wel de provincies Herat, Kandahar en Laghman te kennen. In welk deel van Afghanistan deze provincies liggen, weet u evenwel niet (CGVS, p.13). De naam Mehterlam, hoofdstad van Laghman, dat nochtans aan Nangarhar grenst, zegt u ook niets (CGVS, p.13).

Voorts geconfronteerd met enkele namen van dorpen in uw regio, blijkt u niet in staat deze correct te situeren. Shaikh Maidan en Qudrat Qalay situeert u voorbij het districtscentrum (CGVS, p.14), hoewel de informatie aangeeft dat dit niet het geval is. Over Miran zegt u eerst dat het tegenover uw dorp ligt,

waarna u uw mening bijstuurt en verklaart dat u denkt dat het dichtbij het districtsgebouw (en dus veel verder) ligt (CGVS, p.14). Badarkhel, eveneens op nabije afstand van Shpola, zegt u dan weer niets (CGVS, p.14). Dergelijke gebrekkige kennis ondergraaft uw geloofwaardigheid. Voorts bleek tijdens het gehoor nog dat u geen enkele schatting kan maken van de afstand van uw dorp naar Jalalabad (CGVS, p.15), dat het u niet bekend is dat het bekende Tora Bora gebergte vlakbij Deh Bala (in het aangrenzende district Pachir Aw Agam) gelegen is (CGVS, p.20) en dat u Darunta, nochtans een bekende plaats in Nangarhar, ook niet kent (CGVS, p.21). Uw gebrekkige geografische kennis ondermijnt de geloofwaardigheid van uw herkomst uit Afghanistan in zeer ernstige mate.

Verder dient te worden vastgesteld dat uw kennis van de politieke situatie in uw beweerde regio van herkomst evenmin kan overtuigen. Zo bent u niet vertrouwd met namen van prominenten uit uw regio. Over Hazrat Ali, volgens een bron "the only power that really mattered in Jalalabad", zegt u niet meer dan dat hij misschien een parlamentslid is, al voegt u er aan toe dat u dit niet zeker bent (CGVS, p.18). Haji Din Mohammad, een bekend politicus uit Nangarhar, tevens broer van Abdul Haq en Haji Qadir en voormalig gouverneur van Nangarhar (2002-2005), kent u niet (CGVS, p.18). Namen van belangrijke krijgsheren en opstandelingen als Younus Khalis (leider van Hezb-e Islami Khalis dat ooit de controle had over de provincie Nangarhar), diens zoon Anwarul Haq (voormalig leider van het Tora Bora Front), Haqqani (van het gelijknamige terroristische netwerk) en Gulbuddin Hekmatyar (de leider van Hezb-i Islami), zeggen u helemaal niets (CGVS, p.17, 18). Ook namen van bekende mujahedingroeperingen als Hezb-i Islami, Jamiat-i Islami en Ittehad zijn u niet bekend (CGVS, p.17). Van voormalig president Burhanuddin Rabbani heeft u nog nooit gehoord (CGVS, p.18), ook de bekende Pashtoen Sayyaf kent u niet (CGVS, p.17), de Uzbeekse vice-president Dostum noemt u "een soort Hazara" (CGVS, p.17), over de Tadzjiekse volksheld Ahmad Shah Massoud (die jaarlijks wordt herdacht) weet u helemaal niets (CGVS, p.17) en over Abdullah zegt u dat het geen Tadzjiek is omdat hij Dari spreekt (CGVS, p.18). Het zou een inwoner van Afghanistan bekend moeten zijn dat de Tadzjiekse bevolking Dari spreekt. Het is zeer merkwaardig dat een persoon die altijd in Deh Bala zou hebben gewoond een bijna onbestaande kennis van dergelijke zaken zou etaleren. Het zijn immers onder andere deze politieke leiders, partijen en (voormalige) krijgsheren, wier naam alom bekend is, die de geschiedenis van Afghanistan en het lot van de bevolking hebben bepaald.

Ook uit andere verklaringen blijkt dat uw beweerde herkomst niet geloofwaardig is. Zo bent u de Afgaanse kalender onvoldoende machtig. U noemt twee keer de maanden van de Afgaanse kalender maar vergeet daarbij telkens de achtste maand aqrab (CGVS, p.6). Gevraagd de hoeveelste maand aqrab is, meent u dat dit de zesde maand is (CGVS, p.6). Voorts kan u niet zeggen in welke maand u Afghanistan zou hebben verlaten (CGVS, p.6) en denkt u verkeerdelijk dat het heden 1394 is volgens de Afgaanse jaartelling (CGVS, p.8).

U verklaart voorts dat er een jongensschool in uw dorp is maar u weet niet of de lange vakantie samenvalt met de zomer- of met de wintermaanden (CGVS, p.8). Zelfs iemand die niet naar school zou zijn gegaan, zal weten wanneer zijn leeftijdsgenoten vakantie hebben.

Voorts blijkt dat informatie die aan het administratief dossier werd toegevoegd, dat Nangarhar op 24 april 2013 getroffen werd door een aardbeving. De informatie toont aan dat ook in Shpola schade werd genoteerd. Dat u zich geen aardbeving kan herinneren (CGVS, p.11), toont eens te meer aan dat u niet in Shpola gewoond heeft. Verder blijkt u niet op de hoogte van het feit dat de oorlog tegen de Russen ooit enorme schade aanrichtte in het district en in Shpola in het bijzonder: een bron geeft aan dat 40 tot 50% van de huizen in het dorp werd verwoest. Gevraagd of u weet heeft van dergelijke destructie en van het feit dat heel veel mensen het districten ontvluchtten en een onderkomen vonden in Pakistan, antwoordt u telkens: "Het zou wel kunnen" (CGVS, p.8). Dat u daar niet beter van op de hoogte bent, is opmerkelijk. Gevraagd of u plaatsen kent in Pakistan waar Afghanen zich gingen vestigen, antwoordt u dat u er geen kent (CGVS, p.8). De namen Kurram Agency en Khyber Agency, de twee Pakistaanse regio's die aan Deh Bala grenzen, zeggen u niets (CGVS, p.12). Ook Parachinar, de hoofdplaats van Kurram Agency, kent u naar eigen zeggen niet (CGVS, p.12). Zelfs van Peshawar zou u nog nooit hebben gehoord (CGVS, p.9). Nochtans zal elke Afgaan, zeker zij die van een oostelijke provincie Nangarhar afkomstig zijn, deze stad kennen. De informatie geeft aan dat één op vijf inwoners van deze miljoenenstad van Afgaanse origine is. Het is merkwaardig dat iemand die van Deh Bala zegt afkomstig te zijn, niet op de hoogte blijkt van dergelijke zaken.

Voorts dient te worden opgemerkt dat het door u voorgehouden profiel, namelijk dat van ongeletterde zoon van een landbouwer, evenmin stand houdt. Gevraagd waarom u nooit naar school ging, bent u bijzonder onduidelijk. U verklaart achtereenvolgens dat u gewoon niet kon gaan, dat u geen toestemming kreeg van uw ouders (al weet u niet waarom uw ouders tegen onderwijs gekant waren), waarna u zich lijkt te herinneren dat u niet naar school kon omdat het te gevaarlijk was (CGVS, p.7). Helemaal ongeloofwaardig wordt het als u vervolgens zegt dat u als kind misschien wel naar school ging maar dat u zich dit niet kan herinneren (CGVS, p.7). Verder kon het CGVS nog vaststellen dat uw handtekening bijzonder westers aandoet (CGVS, p.7), wat zeer ongewoon is voor iemand die altijd in

Afghanistan zou hebben gewoond en dat u gegevens zoals uw telefoonnummer en uw naam (niet eens in het Pashtou maar volgens de westerse spelling) noteert (CGVS, p.16). Dat u niet naar school ging maar wel interesse heeft in schrijven, biedt hiervoor geen afdoende verklaringen. Dat u ongeschoold bent, is dan ook niet geloofwaardig. Voorts blijkt u ook niet de zoon van een landbouwer. U stelt dat uw vader grond bezit maar u heeft geen idee om hoeveel oppervlakte grond het gaat (CGVS, p.9). U zegt dat uw vader graan teelde maar verklaart niets te weten over de zaai- en de oogsttijden van graan (CGVS, p.10). Dat uw vader alle werk deed, biedt opnieuw geen afdoende verklaring voor uw onwetendheid. Iets later zegt u dat er in hamal gezaaid wordt en dat er nu (dus nog geen twee maanden later), wordt geoogst. Gevraagd of het dan slechts twee maanden duurt vooraleer graan tot wasdom komt, zegt u: "Het zal dan wel zo zijn". De informatie geeft aan dat er veel vroeger gezaaid wordt dan u vermoedt. U stelt verder dat graan met een machine geoogst wordt. Welke machine dat moge zijn, is u dan weer geheel onbekend (CGVS, p.11). Hoeveel graan uw familie gemiddeld kon oogsten, weet u ook al niet ("Geen idee. Ik deed geen oogst", CGVS, p.10). Verder gevraagd met welke problemen de boeren van het dorp geconfronteerd worden, haalt u de schouders op en antwoordt u: "Hoe zou ik dat nu weten" (CGVS, p.10). Echter, van een man afkomstig uit een rurale omgeving als Shpola, bovendien naar eigen zeggen zelf zoon van een landbouwer, mag omtrent dit soort zaken een doorleefd en nauwkeurig relaas worden verwacht. Dat u weinig tot niets van landbouw afweet, wijst er eveneens op dat u niet in het landelijke Shpola gewoond heeft.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Deh Bala gelegen in de provincie Nangarhar. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Afghanistan kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Overigens kan nog worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal u ook confronteerde met meerdere tegenstrijdigheden in uw relaas en met het ongeloofwaardige karakter ervan (CGVS, p.5).

Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een asielzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland). De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de (actuele) plaats of regio van herkomst. Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen Afghanistan is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een asielzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een asielzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Afgaanse nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Afghanistan.

U werd tijdens het gehoor op de zetel van het CGVS dd. 18 mei 2016 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. U werd in de loop van het gehoor uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan feitelijke herkomst uit Afghanistan. U werd er vervolgens op gewezen dat het niet volstaat om louter te verwijzen naar uw Afgaanse nationaliteit en dat het voor de beoordeling van uw asielaanvraag van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfplaatsen voor uw komst naar België. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Afghanistan afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw asielaanvraag correct te beoordelen rekening houdend met al uw

verklaringen. Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt (CGVS, p.8, 16). Echter, u heeft er voor gekozen vast te houden aan uw initiële verklaringen en u herhaalde afkomstig te zijn van het district Deh Bala.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Afghanistan of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw asielaanvraag aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

De documenten die u heeft neergelegd, vermogen bovenstaande argumentatie niet te weerleggen. Een taskara kan een relaas slechts ondersteunen bij geloofwaardige verklaringen, wat zeker niet het geval is gebleken. Bovendien blijkt uit de op het Commissariaat-generaal aanwezige informatie dat frauduleuze Afghaanse documenten op eenvoudige wijze te verkrijgen zijn. De foto waarop uw broer zou te zien zijn, zegt niets over de ware identiteit van deze persoon, over zijn herkomst of over de band die u met deze man zou hebben.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

2.1.1. Middelen

2.1.1.1. In een eerste middel beroept verzoeker zich op de schending van artikel 48/3 van de voormelde wet van 15 december 1980 (hierna: Vreemdelingenwet) en van artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (hierna: EVRM).

In onderhavig verzoekschrift stelt verzoeker als volgt:

“Het CGVS stelt dat verzoeker niet als vluchteling in het kader van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend, noch in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 Vreemdelingenwet.

Volgens artikel 48/3 § 2 kan een daad van vervolging in de zin van artikel 1 A van het Verdrag van Genève de vorm aannemen van daden van lichamelijk of geestelijk geweld of wettelijke, administratieve, politieke en/ of gerechtelijke maatregelen die op zichzelf discriminerend zijn of op discriminerende wijze worden uitgevoerd of onevenredige of discriminerende vervolging of bestraffing OF ontneming van toegang tot rechtsmiddelen waardoor een onevenredig zware of discriminerende straf wordt opgelegd OF vervolging of bestraffing wegens weigering van militaire dienst te vervullen.

Verzoeker riskeert echter bij zijn terugkeer vermoord te worden door de Taliban, wat een schending uitmaakt van artikel 3 EVRM en artikel 48/3 Vreemdelingenwet. Het is duidelijk dat verzoeker gevisieerd werd door de Taliban en Daesh, gezien deze langs waren gekomen.

Het CGVS is van oordeel dat verzoeker niet in aanmerking komt voor de status van vluchteling of subsidiaire bescherming.

Het CGVS meent vooreerst dat er geen geloof kan gehecht worden aan de beweerde geboortedatum. Verzoeker begrijpt niet hoe dit kan. Verzoeker blijft erbij dat hij nog steeds minderjarig is.

Het CGVS meent vervolgens dat verzoeker zijn asielrelaas niet aannemelijk heeft gemaakt, aangezien er volgens het CGVS geen geloof kan gehecht worden aan verzoeker zijn beweerde herkomst uit Deh Bala. Hierbij haalt het CGVS aan dat verzoeker onvoldoende geografische kennis heeft en onvoldoende kennis heeft over de politieke situatie.

Verzoeker merkt echter op dat het CGVS er niet van kan uitgaan dat verzoeker alles weet over de geografische en politieke situatie van het land. Verzoeker is niet geschoold, ongeletterd etc. Er kan niet verwacht worden van ongeschoolde, ongeletterde personen dat zij veel kennis hebben. Bovendien kan dit eerder te maken hebben met een gebrek aan interesse."

2.1.1.2. In een tweede middel beroept verzoeker zich op de schending van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

In onderhavig verzoekschrift stelt verzoeker als volgt:

"Volgens artikel 48/4 § 2 kan ernstige schade bestaan uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing van verzoeker in zijn land van herkomst.

Minstens zijn de criteria van het subsidiair beschermingsstatuut voldaan en loopt verzoeker het risico op ernstige schade in geval van terugkeer naar zijn land.

De situatie in Afghanistan is nog altijd complex. Er zijn nog altijd schendingen van de mensenrechten zoals vasthoudingen, ontvoeringen, foltering. Opgemerkt dient dat verzoeker reeds bedreigd werd door de Taliban.

In hoofde van verzoeker bestaat er wel degelijk een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1 A lid 2 van de conventie van Genève.

De motieven die in de beslissing worden aangehaald doen hieraan geen afbreuk."

2.2. Beoordeling

2.2.1. Bevoegdheid

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.2.2. Vluchtelingenstatus

Verzoeker voert aan dat hij door de taliban of door Daesh wordt geviseerd. In de bestreden beslissing wordt verzoeker de vluchtelingenstatus geweigerd omdat (i) geen geloof kan worden gehecht aan de door verzoeker voorgehouden geboortedatum gezien de beslissing van de Dienst Voogdij van 18 juni 2015, (ii) evenmin geloof kan worden gehecht aan verzoekers beweerde afkomst uit Deh Bala gelet op (a) zijn gebrekkige geografische kennis van zijn beweerde regio en land van herkomst, (b) zijn gebrekkige kennis van de politieke situatie in zijn beweerde regio van herkomst, (c) het feit dat hij de Afghaanse kalender onvoldoende machtig is, en (d) hij niet op de hoogte is van een aardbeving in zijn beweerde regio van herkomst en de door de Russen aangerichte schade en de hierop volgende verhuizing van vele Afghanen naar aangrenzende gebieden in Pakistan, (iii) ook geen geloof kan worden gehecht aan zijn voorgehouden profiel van ongeletterde zoon van een landbouwer, (iv) hij tegenstrijdige verklaringen aflegde aangaande het door hem voorgehouden asielrelaas, en (v) de door hem neergelegde documenten de voorgaande vaststellingen niet kunnen wijzigen.

In onderhavig verzoekschrift stelt verzoeker niet te begrijpen waarom verweerder geen geloof hecht aan de door hem voorgehouden geboortedatum. Er dient evenwel op gewezen dat in de bestreden beslissing duidelijk wordt verwezen naar de beslissing van de Dienst Voogdij van 18 juni 2015 (administratief dossier) waaruit blijkt dat verzoeker als meerderjarige moet worden beschouwd.

Verzoeker kan deze beslissing thans niet betwisten bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen gezien dit niet de wettelijke voorziene beroepsmogelijkheid is. Verzoeker had de mogelijkheid om overeenkomstig artikel 19 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State tegen deze beslissing een beroep tot nietigverklaring in te stellen bij de Raad van State. Tevens werd hij van deze mogelijkheid in kennis gesteld in de kennisgeving van de beslissing van de Dienst Voogdij. Verzoeker heeft echter nagelaten deze beroepsmogelijkheid te benutten. Het feit dat verzoeker in onderhavig verzoekschrift erbij blijft dat hij nog steeds minderjarig is, doet in ernstige mate afbreuk aan zijn algehele geloofwaardigheid.

Waar verzoeker verder aanvoert dat hij niet geschoold is en ongeletterd, zodat van hem niet veel kennis kan worden verwacht, dient erop gewezen dat in de bestreden beslissing terecht wordt gemotiveerd dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers voorgehouden profiel van ongeletterde zoon van een landbouwer. Verzoeker legt immers tegenstrijdige verklaringen af over de redenen waarom hij nooit naar school zou zijn geweest. Meer nog geeft verzoeker vervolgens aan dat hij misschien wel ooit naar school is gegaan als kind maar zich daar niets van herinnert. Deze vaststelling klemmt des te meer nu het Commissariaat-generaal kon vaststellen dat verzoekers handtekening bijzonder westers aandoet (gehoorverslag, p.7), hetgeen zeer ongewoon is voor iemand die altijd in Afghanistan zou hebben gewoond en dat verzoeker bovendien gegevens zoals zijn telefoonnummer en zijn naam niet in het Pashtou maar volgens de westerse spelling noteert (gehoorverslag, p.16). Dat verzoeker ongeschoold is, is dan ook niet geloofwaardig. Voorts kan verzoeker evenmin zijn profiel als zoon van een landbouwer waarmaken. Verzoeker stelt dat zijn vader grond bezit maar heeft geen idee om hoeveel oppervlakte grond het gaat. Ook zegt verzoeker dat zijn vader graan teelde maar verklaart hij verder niets te weten over de zaai- en de oogsttijden van graan noch kan hij aangeven hoeveel graan zijn familie gemiddeld kon oogsten. Terecht kon de bestreden beslissing hieruit besluiten dat verzoeker weinig tot niets van landbouw afweet, er eveneens op wijst dat hij niet in het landelijke Shpola gewoond heeft.

Verzoeker voert in onderhavig verzoekschrift geen enkel concreet verweer tegen deze terechte motivering, die dan ook als vaststaand wordt beschouwd. In zoverre enig geloof gehecht kan worden aan verzoekers voorgehouden profiel van ongeschoolde landbouwerszoon, *quod non*, dient er bovendien op gewezen dat ook van personen met een lage scholingsgraad mag worden verwacht dat dezen kunnen antwoorden op een aantal eenvoudige en essentiële kennisvragen omtrent hun directe leefomgeving en de regio waarin zij heel hun leven beweren te hebben gewoond, alsmede dat zij een aantal basiszaken kennen en dat zij een aantal gegevens op een doorleefde wijze kunnen situeren. Verzoekers verweert dat hij geen interesse had in geen enkele van de voorgelegde kennisvragen, kan geenszins overtuigen. Dit is des te meer het geval nu een aantal van deze vragen betrekking had op de directe leefwereld van verzoeker.

De Raad stelt vast dat verzoeker verder geen enkel inhoudelijk verweer voert tegen de concrete motieven in de bestreden beslissing en dus geen enkele poging onderneemt om deze motieven *in concreto* te trachten te weerleggen. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en correct en worden door de Raad tot de zijne gemaakt.

Verzoeker maakt zijn herkomst uit het district Deh Bala in de provincie Nangarhar geenszins aannemelijk; bijgevolg kan evenmin enig geloof worden gehecht aan zijn asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is.

Gelet op het voorgaande dient vastgesteld dat verzoekers asielrelaas niet voldoet aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, tweede lid van de Vreemdelingenwet.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.2.3. Subsidiaire beschermingsstatus

Gelet op de ongeloofwaardigheid van het asielrelaas maakt verzoeker vooreerst niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Wat betreft artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet stelt de Raad vast dat in de bestreden beslissing wordt gesteld dat vele Afghanen, eventueel na een verblijf in het buitenland, binnen Afghanistan zijn verhuisd. In onderhavig verzoekschrift, noch in het administratief of rechtsplegingdossier ontwaart de Raad enig element waaruit zou kunnen blijken dat dit onjuist is. Bijgevolg is het mogelijk dat verzoeker in Afghanistan in een veilig gebied verbleef of zou kunnen verblijven. Met toepassing van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet is er immers geen behoefte aan bescherming indien de asielzoeker in een deel van het land van herkomst geen gegronde vrees heeft voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade loopt, of indien hij er toegang heeft tot bescherming tegen vervolging of ernstige schade in de zin van artikel 48/5, § 2 van de Vreemdelingenwet en indien hij op een veilige en wettige manier kan reizen naar en zich toegang kan verschaffen tot dat deel van het land, en redelijkerwijs kan worden verwacht dat hij er zich vestigt. Tevens is het mogelijk dat verzoeker in een derde land een andere nationaliteit of verblijfsstatus heeft verworven. Hoger is immers reeds komen vast te staan dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers beweerde herkomst en profiel, zodat de Belgische asielinstanties in het ongewisse zijn over verzoekers doen en laten vóór zijn komst naar België.

Van een asielzoeker mag redelijkerwijze verwacht worden dat deze de asielinstanties van het onthaalland, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn aanvraag tot hulp en bescherming, van meet af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten (UNHCR, *Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status*, Genève, 1992, nr. 205). Een asielzoeker heeft de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag en het is aan de asielzoeker om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen zodat de asielinstanties kunnen beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van verzoeker dat hij de asielinstanties zo gedetailleerd en correct mogelijke informatie geeft over alle facetten van zijn identiteit, leefwereld en asielrelaas. De asielinstanties mogen van een asielzoeker correcte en coherente verklaringen en waar mogelijk documenten verwachten over zijn identiteit en nationaliteit, leeftijd, achtergrond, ook die van relevante familieleden, plaats(en) van eerder verblijf en de afgelegde reisroute.

Nogmaals dient erop gewezen dat hoger reeds is komen vast te staan dat verzoeker er niet in slaagt zijn beweerde herkomst uit Deh Bala, noch zijn profiel aannemelijk te maken. Bijgevolg heeft verzoeker niet voldaan aan de medewerkingsplicht die op zijn schouders rust en verkeert de Raad in de onmogelijkheid, door verzoekers toedoen, na te gaan wat verzoekers (recente) verblijfplaatsen zijn. Er kan dan ook niet worden aangenomen dat verzoeker zelf meent dat hij nood heeft aan internationale bescherming, gelet op zijn bedrieglijke verklaringen over zijn herkomst. Indien verzoeker immers meent wel degelijk nood te hebben aan internationale bescherming, komt het hem toen, gelet op de hoger vermelde medewerkingsplicht en de op zijn schouders rustende bewijslast, de asielinstanties een waarheidsgetrouw en gedetailleerd beeld te geven van zijn voorgaande verblijfplaatsen en eventuele andere nationaliteiten of verblijfsstatussen waarover hij beschikt(e).

Bijgevolg maakt verzoeker niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf oktober tweeduizend zestien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

A. VAN ISACKER